

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Alexius confess. 17. Iul.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

VITAS. ALEXII CONFESSORIS

17. Iulij ex Simeone Metaphraſte

Sur. Tom. 4.

Arcadio Honorio Imperatoribus Romę agebat Senator opulentiffimus cognomento Euphemianus, vir præter cæteras laudes inſigni in pauperes beneficentia. Huic vxor erat Aglais nomine pari pietate atq; in egenos liberalitate ornata. Qui licet omnibus mundi bonis ſepti atque vallati, ingenti etiam ſeruatorum numero abundarent, vnico tamen ſterilitatis incommodo cruciabantur. Cumq; eam ob rem multis precibꝰ Aglais maſculam à Deo prolem poſciſſet, natus eſt illis filius, cui Alexij nomen impoſuerunt, & inſitæ indolis bonitate, & corporis animiq; præſtantia ad omnem virtutem promptiffimus. Qui vt ſexto ætatis anno literarum ſtudijs adhibitus fuit, breui eo eruditionis peruenit, vt Grammaticæ fundamentis feliciter ſuperatis, haud vulgari Eccleſiaſtica hiftoriæ cognitione imbueretur, tãdemq; arte oratoria probè inſtitutus, ſummam eruditionis laudem conſequeretur. Adulta vero ætate, cum iam matrimonio idoneus videretur, parêtes virginem ei regio ſanguine clarã & moribus vitęq; integritate ornatiffimã, deſponderunt, ipſumq; nihil repugnantem ad nuptiarum celebritatem adduxerunt. Fuere magno totius ciuitatis gaudio in œde S. Bonifacij iunctę dexterę, & dies in multã noctem hilaritati dicatus; atq; poſtremo,

*Alexius ad
virtutem
propenſus.*

*Excellit
eloquentia.*

VI

Castium.

vt moris est ad thalamum à parentibus honorificè deducti. Tum vero Alexius, qui occulto numinis instinctu ardua sanctitatis opera meditabatur, sponfam in sella sedentem blandè affatus est, hortatusq; vt casto amore sponsum suum ad supremum vsq; vitæ spiritû prosequeretur, simulq; annulum suum & caput baltei velo purpureo inuoluta ei tradidit; Accipe, inquit, hæc, & serua. Deus enim erit inter me & te donec illi placebit. Moxq; suum ingressus cubiculû ex proprijs diuitijs secum sumsit, & clam ad portum digressus conscensa naui Laodiceam cursum instituit. Inde Edesam Mesopotamiæ urbē (vbi imago est Christi Iesu non manu facta, quam fertur misisse Abagaro) contendit, & se suaq; omnia eidem Domino Iesu ex animo consecrauit. Omnibus namq; in pauperes distributis, vestiumque splendore quo ad illam vsq; diem vsus fuerat, deposito, in vestibulo templi Dominæ nostræ Dei genitricis manebat, & oblatam sibi à fidelibus stipem, vicissim inter egenos partebatur. Interea luctus & cōtinui ploratus domum paternam impleuerunt. Mater nimio luctu deformata in cubiculum se solitariam abdebat, nurus sequebatur: ambæ mœrore oppressæ nullam se consolationem admissuras vouebant, nisi de Alexij statu factæ essent certiores. Pater dimissa in omnes orbis partes seruorum multitudine filium requirebat; qui licet ab ipsis famulis frequenter visus & eleemosy-

*Sancta
paupertas.*

nis fu
fuit;
indag
deret
nis in
set, &
sedul
dis ab
Dei,
cut in
trodu
nem
ea ex
caret
sum
omn
rius p
pelta
ua Sp
tis an
ædes
mul
tus
Seru
paup
mih
relic
ca te
tuor
lum
phe

nis fuisset donatus, nequaquam tamen agnitus
 fuit; prorsus vt vniuersa parentis industria in
 indagando filio sine vlllo fructu desudare vi-
 deretur. At Alexius cum decem & septem an-
 nis in vestibulo ædis Dei genitricis excubaf-
 set, & pauperum curam ipse pauper & inops
 sedulo egisset, imago Deiparæ sic custodem æ-
 dis allocuta est. Introducito huc virum illum *Misericor-*
 Dei, dignum regno cælorum, cuius oratio si- *dia in pau-*
 cut incensum in conspectu Dei ascendit. In- *peres.*
 troductus igitur cum sanctitatis suæ opinio- *Humilitas,*
 nem apud omnes celebrari aduertisset, atque
 ea ex re periculum animæ suæ imminere iudi-
 caret, humanam exosus gloriam, statuit Thar-
 sum Ciliciæ ad S. Pauli templum nauigare, vbi
 omnibus ignotus cœptæ pietatis officia; secu-
 rius prosequeretur. Sed naui conscensa vi tem-
 pestatis Romam appulit. Ibi tum Alexius no-
 ua Spiritus sancti gratia repletus, & humilita-
 tis amore vehementius inflammatus, rectâ ad
 ædes paternas concessit, suoq; patri ingenti fa-
 mulorum caterua stipato obuiam factus, igno-
 tus tamen: Virorum, inquit, ornatissime ac
 Serue Dei altissimi, capiat te quæso aliqua mei
 pauperis & abiecti misericordia, & aliquem
 mihi domi tuæ concede habitandi locum, vt
 reliquijs mensæ tuæ fruam: Deus enim munifi-
 ca te vicissim mercede dignabitur, & si qui
 tuorum peregrinantur, eos tibi reddet inco-
 lumes. Audita peregrinorum mentione Eu-
 phemianus, filij sui vnigeniti recordatus, læ-

X tus

tus eum excepit, ministrisq; curandum tradidit, & eorum vnum ingentibus cumulatū promissis, si sedulus peregrino ministraret, eidem ministerio præfecit. At illi spreto Domini sui mandato, vesperi illum contumelijs & verberibus affecerunt. Alij eum alapis cædebant; alij capillū vellebant; alij sordes (dictu fœdum) in sacrū eius caput effūdebant. Quod ille demōnis machinatione geri haud ignorans, nō modo patienti, sed læto insuper hilariq; animo cuncta perferebat. Quodā autem die Imperatori, dū sacrosancto sacrificio interesset diuina voce indicatur, quendā eximie sanctitatis virū in ædibus Euphemiani delitescere, cuius precibus flexus Omnipotens, Romę propitius foret. Imperator itaq; huius viri videndi percupidus, Euphemianum aduocat, virumq; meritis sanctitatis ornatissimū sibi postulat exhiberi. Dū hæc geruntur Alexius futurorū præscijs, totius vitę decursum literis diligētissimē consignauit, & sic demū omnibus incisijs in cælum emigravit. Euphemianus autem ad suscipiendū domi suæ Imperatorem cuncta ornatiū imperat. Spōsa vero stans in solario spectabat, quod sibi velle illa perturbatio, & quæ dicerentur ac fierent. At Alexij minister ad dominam suā: Num, inquit, hic pauper est vir Dei? Magna profecto & præclara signa in ipso perspicio. Quolibet enim Dominico die sacra mysteria suscipit, cibisq; eius tenuis, & potus duæ sunt aquæ vnciæ. Ad hoc quidam è seruis affigunt eum;

*Crebra cō-
munio.*

*Tempe-
rancia.*

etiam, nonnulli alapis cedunt, alij vellunt capillos, multi sordes in caput eius effundunt, quæ ille perfert æquo animo. Interea Euphemianus Alexium ut eum de Imperatoris adventu præmoneret, & habitu decetè exornaret, adijt: Sed cum ille planè immobilis persisteret, neq; Euphemiano multa dicenti quicquã respõderet, tandè reiecto pallio quo sancti viri facies velabatur, vita functum inuenit, vultumq; angelico splendore radiantem obstupuit. Charta vero dexteræ adeo tenaciter inhærebat ut nulla eam vi posset euellere. Tum gaudio pariter & timore repletus festinus ad Imperatorem abiit, & cuncta ei ex ordine exposuit. Accessit igitur Imperator depositoq; in lectum sancti corpore, unà cū Archiepiscopo fixis humi genib; precatus est, ut chartã traderet; quæ cõfestim cessit, & ab Aetio sanctæ Ecclesiæ Cancellario lecta est, & magno silentio ab omnib; audita. Cum vero ad eum locum vêtum esset, ubi parentum & sponsæ fiebat mentio, tunc Euphemianus tâquam è profundo somno excitatus canos diuellere, cursu ad venerabile corpus contendere, magno desiderio amplecti, oscula figere, locum omnem miserabili valdè eiulatu cõplere. Heu me miserum, inquit, domine mi, cur sic mecum egisti? Cur hanc animo meo afflictionem inulfisti? Cur mihi tecum in paternâ domo esses, meque tristem ac mœstum cerneres, non aperuisti? Mater vero vix mentis suæ compos, scissis vestibus;

passisq; crinibus confertam turbam perumpere. Date mihi, inquit, o viri dicebat ut unigenitum meum amplectar. Et accurrens pretiosum filij sui corpus peramanter osculabatur. Heu mihi, dicens, domine mi, cur nobis ita fecisti, ut affligeres animam nostram? Videbas nos in patria domo dolentes & te nobis non patefecisti? Hei mihi quid faciam? Sponsa vero lugubri veste induta similiter accurrens superq; venerandum sponsi corpus inclinata largissimo illud lachrymarum imbre rigavit. Porro Imperator, ut omnibus sanctissimi viri corpus spectandum proponeretur, lectum tolli & circumgestari precepit. Sed tantus erat populi concursus, ut loco moveri non posset. Imperatum igitur ut aurum argentumq; spargeretur, quod populus ad colligendam pecuniam diuerneret. Sed tanta omnibus inerat videndi cupido, ut pauci admodum auelli possent. Coruscabat enim corpus admirandis virtutibus. Dæmones ad illius conspectum fugabantur, mundabantur leprosi, & cuncti quibusuis affecti morbis præsens ibidem remedium inueniebant. Tandem sacris reliquijs ad S. Petri templum delatis diebus continuis septem parentes & cognati iusta celebrarunt. Imperator autem, arca è marmore & smaragdo elegantissime fabricata, venerabile corpus excepit, & eodem in templo deponi curauit 16. Calen. Aprilis. Apostolicam Sedem administrante Innocentio Primo. Porro ex arca ipsius oleum

um suauissimum emanauit, ex quo si quis acceperat, quicquid postulasset à Deo obtinebat.

**PVERITIA S. FRIDERICI EPISCOPI
Traiectensis & Martyris 18. Iulij.**

Surius Tom. 4.

S Fridericus natione Friso, nobilis quidem fuit genere sed nobilior sanctitate. Hic à primordio pueritiæ ea erat morum innocentia animiq; candore, vt angelicâ potius quam humanam in terris vitam degere videretur. *Pietas & morum maturitas.* Erat enim puerulus & corporis pulchritudine & tantis animi dotibus præditus, vt cõtemp-
tis ludis puerilibus, assidue diuinis rebus vacaret: & ad ecclesiam prompta animi alacritate properâret, & quicquid ibi lectum aut cantatum esset, intentis auribus acciperet, domûq; reuersus, matri suæ, si quid intellexisset, referret. Ea re gauisa eius mater, inuito ipsum parente quibusdam patribus literis imbuendum commendauit; quos etiam tum muneribus, tum precibus sollicitans obsecrabat, vt eum sanctæ religionis semitam, & peccati deuitandi rationem docerent. Interea nocturna quadam eaque cælesti visione, sibi admoneri visa est, vt puerum inde reuocatum, S. Ricfrido Traiectensis Ecclesiæ Episcopo commendaret. Et mox ingenti perfusa gaudio, quod Deo puerum curæ esse videret, filium reluctante licet patre, Traiectum adduxit, & memorato